

tember 1891 et Andragende til Aarhus Havneudvalg om at foranledige, at Fyret blev forandret saaledes, at Vjset blev meget stærkere, end det er nu, idet de søfarende „ofte ved Besjlinger af dette Fyr, kommende Nord fra ere uheldigt stillede med en mindre god Besjledning paa denne Strækning, hvor farlige Grunde skulde passeres“. Og samtidig androge de om, at den sydvestlige Bynt af Helgenæs, altsaa Sletterhage, maatte blive forsynet med en kraftig Sirene til Besjledning under Taage. Havneudvalget lod dette Andragende gaa videre til Aarhus Byraad, som da efter Forhandling med Wbeltoft Byraad under 5te December 1891 indgav et Fællesandragende, altsaa et Andragende fra Wbeltoft Byraad og Aarhus Byraad til Marineministeriet, hvori de gjorde sig til Talsmand for dette af Handelsforeningen fremsatte Andragende, til hvilket de erklærede fuldstændig at kunne slutte sig. Marineministeren svarede med sædvanlig Smødekømmenhed, at Ministeriet allerede i længere Tid, og inden det modtog Andragendet, havde haft sin Opmærksomhed henvendt paa det usselige i Udførelsen af de paa pegede Foranstaltninger, hvortil de egentlige Forundersøgelser vare foretagne paa selve Stedet; men den Sum, som paa de aarlige Finanslove, stod til Fyrvesenets Raadighed, var i saa høj Grad begrænset, at Ministeriet ikke for Tiden i alt Fald saa sig i Stand til at kunne give noget Tilfagn om Udførelsen af disse Foranstaltninger. Der blev derefter under 31te August förrige Aar indgivet et fornyet Andragende af Aarhus Byraad til Marineministeriet om at søge foranlediget, at der paa det kommende Aars Finanslov blev bevilget det fornødne Beløb til disse Foretagender, og der blev derefter indgivet særskilte Andragender dels fra Wbeltoft Byraad, hvori det udtalte de samme Ønsker, og dels fra Horsens Byraad, som ikke tidligere havde været med, hvori det gjorde opmærksom paa, at det ogsaa for Horsens Bys Vedkommende og for Skibsfarten paa denne By maatte ønske en Forbedring af Belysningsforholdene paa Sletterhage.

Som det ærede Ting saaledes vil se, er der her Tale om et meget udbredt Ønske, ikke blot navnlig blandt de søfarende, i Skibsfarten, men ogsaa i en større Egn af Sylland. Heldigvis er det i dette Tilfælde

et ikke særligt Aarhusansiggende, som jeg bringer frem, skønt Andragendet selvfølgelig i første Række har Betydning for Farten paa Aarhus Havn, der jo er, som jeg vel kan sige, vor bedste Havn paa den sydfste Østtyst, men Ønsket deles i lige Grad af de nærmest liggende Byer, Wbeltoft og Horsens, og jeg tør vel antage, at det i ikke mindre Grad deles af hele den Egn af Sylland, hvis Produkter saa jævnlig skulle føres ad denne Rute over til det engelske Marked. Smidletid træffer det sig jo saa heldigt, kan jeg gerne sige, at Udvalget i sin Hælsed har været enigt om ikke at tiltræde dette af Marineministeriet stillede Forslag. Jeg siger saa heldigt, fordi denne Omstændighed i Forbindelse med denne Udtalelse, som fremkom fra den ærede Ordfører om, at Udvalget ikke havde fundet Forslaget tilstrækkelig motiveret, som det forelaa, giver mig noget Haab om, at der maatte kunne fremstafes saadanne yderligere Oplysninger, som kunde bevæge Udvalget til at se paa dette Forslag med gunstigere Øjne, end det hidtil har gjort. Idet jeg derfor varmt skal anbefale Forslagets Gennemførelse, tillader jeg mig at rette den Anmodning til det højtærede Finansudvalg, at det mellem 2den og 3dje Behandling vil tage det Forslag under fornyet og velvillig Overvejelse. Jeg nærer da det bedste Haab om, at Udvalget vil komme til det Resultat, at det her foreslaaede Anlæg i Virkeligheden vil være til betydelig Gavn for Søfarten og for en væsentlig Del for den Egn, hvor et saadant Foretagende nærmest vil lette Trafikken.

C. Raun: Det Forslag, jeg vil sige et Par Ord om, er Forslaget under Nr. 224, der, som man vil se, er nærmere motiveret i Anmærkningerne. Jeg kan i Realiteten henholde mig til det, som er fremsført af den fungerende Ordfører (Neergaard), men jeg vil dog tillade mig at sige endnu et Par Ord. Dersom ærede Medlemmer ville efterse Motiverne til dette Forslag, vil jeg dog nok antage, at de næppe ville føle sig overbeviste om Nytten af at give denne Bevilling. Hovedgrunden er jo i Virkeligheden den, at nu lige med et er paa Grund af Forholdene ved Søofficersskolen og særlig paa Grund af Gasbelysningen Sundhedsstilstanden derude bleven saa daarlig,